

[Ole Donner]

ven. Fremskridtspartiet kan ikke gå ind for at afkorte virksomhedernes afregningsperiode for importmoms, moms eller andre afgifter. Det er ikke rimeligt, at virksomhederne skal bøde for regeringens bevidste lovovertrædelser. Det må nu være på tide, at regeringen indser, at det er regeringen, der har overtrådt loven, og derfor bør man ikke skrive så klynkagtigt i bemærkningerne, som man gør. I bemærkningerne til lovforslaget står der:

»De foreslåede kreditstramninger skal sammenholdes med det tab, staten pådrager sig ved efter EF-Domstolens afgørelse ikke at være i stand til at oppebære arbejdsmarkedsbidrag, der forfalder til betaling efter 31. marts 1992. Brutto er der tale om et beløb på ca. 4,2 mia. kr. én gang for alle.«

Det er grotesk, at regeringen forsøger at beskyldes EF-Domstolen for, at det nu er den, der er skyld i, at staten ikke får sine indtægter. Når man begår en ulovlighed, kan man da ikke sige, at dommeren har skylden. Det svarer til, at en bankrøver siger til dommeren, at det er hans skyld, at bankrøveren har indtægtsnedgang i den tid, han afsoner sin straf i fængslet, for så kan han ikke komme ud og røve flere banker.

Vi kan som følge af det, jeg har sagt, ikke støtte regeringens forslag om en fremrykning af fristerne for momsindbetalingerne. Det er klart, at en fremrykning af betalingsfristerne vil forbedre statens likviditet og dermed forringe erhvervslivets muligheder for at få virksomhedens økonomi til at hænge sammen. Det er også ufatteligt, at regeringen ikke kan se de problemer, der opstår i forbindelse med, at revisorer landet over pludselig får mindre tid til at afslutte regnskaber ude i virksomhederne.

Helt generelt kan jeg sige, at hele denne sag om regeringens ulovligheder i forbindelse med opkrævning af ambi svækker befolkningens tillid til den siddende regering. Jeg håber, at det under udvalgsbehandlingen vil blive klarlagt, i hvor stor udstrækning regeringen har handlet bevidst ulovligt i denne sag. Det er flovt at høre til regeringens såkaldte parlamentariske grundlag. Men det er selvfølgelig dejligt at kunne slå tilbage i Folketingets forhandlinger og konstatere, at Fremskridtspartiet i tide advarede regeringen mod at gå ind i dette efter vores mening klart ulovlige arrangement med at opkræve ambi.

Det er ynkeligt at se, at regeringen løber fra sit ansvar. De forsøger at give EF-Domstolen skylden, forsøger at genere virksomheder ved at pålægge dem, at de skal udarbejde krav på de beløb, som regeringen uretmæssigt har opkrævet, ligesom man forringer deres likviditet for at bøde på egne tåbeligheder. Men det er efterhånden hverdagskost for befolkningen at slå op i aviserne og læse om nye uregelmæssigheder i forbindelse med den siddende regering. Lad mig i flæng nævne ambisagen, tamil-sagen, gebyrer for ydelser i Justitsministeriet, overforbrug i Undervisningsministeriet, fordi man ikke vidste, at der var noget, der hed moms. Vi skal ikke tale om DSB – »Ask« og »Urd« – og sidst kommunikationsministerens aflytning af fiskernes telefoner. Listen kunne blive temmelig lang, hvis man fordybede sig lidt i, hvad der er sket det seneste halve år, men de eksempler, jeg har nævnt her, kan de fleste danskere umiddelbart remse op.

Jeg stillede en række spørgsmål til skatteministeren under det foregående lovforslag uden at få svar, så derfor ved jeg ikke, om det er umagen værd at stille i hvert fald et enkelt. Jeg kunne godt tænke mig, hvis skatteministeren ville svare på, om ministeren har taget initiativ til en høring af Handelskammeret, Håndværksrådet, Industrirådet eller andre erhvervsorganisationer for at udforme lovforslaget så praktisk som muligt, eller om man vil tage et sådant initiativ og i benægtende fald hvorfor ikke.

Svend Aage Jensen (CD):

Centrum-Demokraterne ser med forståelse på det foreliggende lovforslag, som skal tjene til at afbøde virkningen af den manglende indbetaling af arbejdsmarkedsbidraget for 4. kvartal 1991.

CD vil medvirke positivt under udvalgsbehandlingen.

Niels Helveg Petersen (RV):

Den metode, regeringen her foreslår taget i anvendelse for at kompensere for statskassens tab ved den udeblivende ambi, ser efter radikal opfattelse fornuftig ud. Også hvad angår denne sag, vil vi gå til udvalgsarbejdet med det ønske, at der hurtigt kan ske en afklaring af dette spørgsmål.